Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 23 stycznia 2020 r.

o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa[1), 2)]

Rozdział 1

Przepis ogólny

Art. 1. Ustawa określa:

1) zadania, organizację i zasady funkcjonowania Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanej dalej „Inspekcją”;
2) zasady wykonywania zadań przez Inspekcję, w szczególności przeprowadzania kontroli, w tym kontroli urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad

---

1) Niniejsza ustawa służy stosowaniu:
   1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1, z późn. zm.);
   2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylającego dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz. Urz. UE L 317 z 23.11.2016, str. 4, z późn. zm.);
   3) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.).

2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym, ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina, ustawę z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie oraz ustawę z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin.

dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.[3)]), zwanych dalej „kontrolami”, oraz wykonywania innych czynności urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia, zwanych dalej „innymi czynnościami urzędowymi”;

3) organizację i zasady funkcjonowania laboratoriów przeprowadzających badania laboratoryjne na potrzeby zadań Inspekcji.

Rozdział 2

Zadania, organizacja i zasady funkcjonowania Inspekcji

Art. 2. Inspekcja wykonuje zadania:

1) związane z ochroną roślin przed agrofagami, o których mowa w ustawie z dnia 23 stycznia 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. …), zwanymi dalej „agrofagami”, w zakresie określonym w tej ustawie, w tym służące wykonaniu:

   a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylającego dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz. Urz. UE L 317 z 23.11.2016, str. 4, z późn. zm.[4)]), zwanego dalej „rozporządzeniem

---

3) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 18 i Dz. Urz. UE L 165 z 21.06.2019, str. 4.

4) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1 i Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 77.

2016/2031”, oraz przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/2031,

b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”, oraz przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2017/625;

2) związane z zapobieganiem zagrożeniom związanym z produkcją środków ochrony roślin, obrotem tymi środkami i stosowaniem tych środków w zakresie określonym w ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2019 r. poz. 1900 i …), w tym służące wykonaniu:

a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1, z późn. zm.[5)]) oraz przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie tego rozporządzenia,

b) rozporządzenia 2017/625 oraz przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2017/625;

[5)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2012, str. 43, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 72, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 205 z 08.08.2017, str. 59, Dz. Urz. UE L 101 z 20.04.2018, str. 33, Dz. Urz. UE L 111 z 02.05.2018, str. 10, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 40 i Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1.

3) związane z nadzorem nad wytwarzaniem i oceną materiału siewnego oraz obrotem tym materiałem w zakresie określonym w ustawie z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2019 r. poz. 568 i …) oraz nadzorem nad przestrzeganiem przepisów tej ustawy dotyczących stosowania materiału siewnego;
4) związane z kontrolą upraw w zakresie organizmów genetycznie zmodyfikowanych w zakresie określonym w ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o mikroorganizmach i organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2019 r. poz. 706);
5) związane z monitorowaniem zużycia środków ochrony roślin;
6) określone w przepisach innych ustaw.

Art. 3. 1. Nadzór nad wykonywaniem zadań Inspekcji sprawuje minister właściwy do spraw rolnictwa.

2. Organami Inspekcji są:
1) Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwany dalej „Głównym Inspektorem”;
2) wojewoda wykonujący zadania przy pomocy wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, jako kierownika wojewódzkiej inspekcji ochrony roślin i nasiennictwa wchodzącej w skład rządowej administracji zespolonej w województwie.

Art. 4. 1. Główny Inspektor jest centralnym organem administracji rządowej podległym ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

2. Głównego Inspektora powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora.

3. Zastępców Głównego Inspektora powołuje minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Głównego Inspektora. Minister właściwy do spraw rolnictwa odwołuje zastępców Głównego Inspektora.

4. Głównym Inspektorem i jego zastępcą może być osoba, która:
1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny, lub tytuł uzyskany za granicą uznany zgodnie z odrębnymi przepisami za równoważny z tytułem zawodowym magistra lub równorzędnym;
2) jest obywatelem polskim;

3) korzysta z pełni praw publicznych;
4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
5) posiada kompetencje kierownicze;
6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Głównego Inspektora.

5. Powołanie na stanowiska, o których mowa w ust. 4, jest równoznaczne z nawiązaniem stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495).

Art. 5. 1. Główny Inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanego dalej „Głównym Inspektoratem”.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa nadaje, w drodze zarządzenia, statut Głównemu Inspektoratowi, w którym określa w szczególności organizację wewnętrzną Głównego Inspektoratu, w tym rodzaje komórek organizacyjnych wchodzących w jego skład.

3. Główny Inspektorat jest jednostką budżetową.

Art. 6. 1. Główny Inspektor ustala kierunki działania Inspekcji i reprezentuje Inspekcję na zewnątrz.

2. Główny Inspektor koordynuje i nadzoruje wykonywanie zadań przez wojewódzkich inspektorów, w tym może wydawać wojewódzkim inspektorom wiążące wytyczne i polecenia, w celu usprawnienia i ujednolicenia działania Inspekcji.

3. W ramach koordynacji i nadzorowania wykonywania zadań przez wojewódzkich inspektorów Główny Inspektor może w szczególności:

1) określać procedury lub rozwiązania, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2:
   a) lit. b rozporządzenia 2017/625, w zakresie kontroli upraw w zakresie organizmów genetycznie zmodyfikowanych,
   b) lit. g rozporządzenia 2017/625,
   c) lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin;

2) sporządzać, aktualizować i realizować plany awaryjne, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. i rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2:
   a) lit. g rozporządzenia 2017/625,
   b) lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin;
3) inicjować i organizować szkolenia, w tym te, o których mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2:
   a) lit. b rozporządzenia 2017/625, w zakresie kontroli upraw w zakresie organizmów genetycznie zmodyfikowanych,
   b) lit. g rozporządzenia 2017/625,
   c) lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin;
4) przeprowadzać lub zlecać audyty i wprowadzać w ich wyniku odpowiednie środki, w tym te, o których mowa w art. 6 rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2:
   a) lit. b rozporządzenia 2017/625, w zakresie kontroli upraw w zakresie organizmów genetycznie zmodyfikowanych,
   b) lit. g rozporządzenia 2017/625,
   c) lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin;
5) określać procedury, o których mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2:
   a) lit. b rozporządzenia 2017/625, w zakresie kontroli upraw w zakresie organizmów genetycznie zmodyfikowanych,
   b) lit. g rozporządzenia 2017/625,
   c) lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin.

4. Wytyczne i polecenia, o których mowa w ust. 2, nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji.

5. Główny Inspektor może podejmować czynności należące do zakresu zadań wojewódzkiego inspektora, jeżeli jest to uzasadnione szczególną wagą lub zawiłością sprawy.

Art. 7. 1. Główny Inspektor może upoważniać osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej do wykonywania zadań

Inspekcji, w tym jest właściwym organem, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia 2017/625.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone w zakresie przeprowadzania:

1) kontroli, w tym pobierania próbek, ocen wizualnych, badań laboratoryjnych lub testów roślin, produktów roślinnych, innych przedmiotów lub środków ochrony roślin lub wykonywania innych czynności urzędowych;
2) kontroli warunków wykonania zabiegów zapobiegających rozprzestrzenianiu się agrofagów lub zwalczających agrofagi, wymaganych przez inne państwa;
3) kontroli podmiotów, którym zostało udzielone upoważnienie, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, lub ubiegających się o udzielenie takiego upoważnienia;
4) kontroli w zakresie przeprowadzania badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin;
5) kontroli w zakresie wymagań dobrej praktyki doświadczalnej w rozumieniu art. 3 pkt 20 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG.

3. W przypadku udzielenia przez Głównego Inspektora na podstawie ust. 1 upoważnienia do wykonywania zadań Inspekcji, za wykonanie których jest pobierana opłata, opłata ta stanowi dochód podmiotu, któremu zostało udzielone to upoważnienie, i jest pobierana przez ten podmiot.

4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, może być w każdym czasie zmienione lub cofnięte.

Art. 8. 1. Główny Inspektor współpracuje z właściwymi w zakresie zadań Inspekcji organami Unii Europejskiej, państw członkowskich Unii Europejskiej i państw trzecich oraz innymi organizacjami międzynarodowymi, a także reprezentuje Inspekcję przed tymi organami i organizacjami.

2. Główny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej, organom państw członkowskich Unii Europejskiej i państw trzecich oraz organizacjom międzynarodowym wymagane przez nie informacje w zakresie zadań Inspekcji.

3. Główny Inspektor, wykonując zadania, o których mowa w ust. 1 i 2, w szczególności jest właściwym organem lub wykonuje obowiązki i uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej wynikające z:

1) art. 9 ust. 1 i 2, art. 11, art. 17 ust. 3, art. 18 ust. 5 i 6, art. 19 ust. 2, art. 20, art. 22 ust. 3, art. 23 ust. 2, art. 24 ust. 2, art. 25 ust. 5, art. 26 ust. 3, art. 27 ust. 2, art. 28 ust. 2 i 7, art. 29 ust. 3, art. 30 ust. 8, art. 31 ust. 2, art. 32 ust. 7, art. 33 ust. 3, art. 34 ust. 2, art. 40 ust. 4, art. 41 ust. 4, art. 45 ust. 2, art. 49 ust. 6, art. 52 ust. 1 i 2, art. 53 ust. 4, art. 54 ust. 4, art. 60 ust. 2, art. 68 ust. 1, art. 77 ust. 2 i art. 95 ust. 5 rozporządzenia 2016/2031 oraz art. 59 ust. 2–5, art. 62 ust. 2, art. 63 ust. 2 i ust. 4 lit. b oraz art. 65 ust. 5 rozporządzenia 2017/625, a także przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie tych rozporządzeń – w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625;
2) art. 4 ust. 4 lit. a oraz d, art. 74 ust. 1 lit. a, art. 75 ust. 1, art. 102 ust. 1 i art. 104–107 rozporządzenia 2017/625 oraz przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2017/625 – w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2:
   a) lit. g rozporządzenia 2017/625,
   b) lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin.

4. Główny Inspektor może wystąpić z wnioskiem do Komisji Europejskiej o wsparcie finansowe na cele związane z wykonywaniem zadań Inspekcji.

Art. 9. Do zakresu zadań Głównego Inspektora należy również:

1) udostępnianie, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat, informacji, o których mowa w art. 11 ust. 1 i art. 60 rozporządzenia 2017/625 – w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2:
   a) lit. g rozporządzenia 2017/625,
   b) lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin;
2) sporządzanie i uaktualnianie wieloletnich planów kontroli, o których mowa w art. 109 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 – w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2:
   a) lit. g rozporządzenia 2017/625,
   b) lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin;
3) udział w kontrolach, o których mowa w art. 102 ust. 2 rozporządzenia 2017/625 – w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2:

a) lit. b rozporządzenia 2017/625, w zakresie kontroli upraw w zakresie organizmów genetycznie zmodyfikowanych,
b) lit. g rozporządzenia 2017/625,
c) lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin;

4) pełnienie funkcji instytucji łącznikowej, o której mowa w art. 103 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 – w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2:
a) lit. g rozporządzenia 2017/625,
b) lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin.

Art. 10. 1. W przypadku szczególnego zagrożenia spowodowanego przez agrofaga kwarantannowego dla Unii, o którym mowa w ustawie z dnia 23 stycznia 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, zwanego dalej „agrofagiem kwarantannowym dla Unii", lub agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, lub w przypadku wystąpienia agrofaga kwarantannowego dla Unii, agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofaga niekwarantannowego spełniającego kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii na podstawie oceny, o której mowa w art. 29 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, który nie występował dotychczas na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Główny Inspektor, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może, w drodze decyzji, ze środków budżetowych z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa:

1) całkowicie albo częściowo pokryć koszty zwalczania lub zapobiegania rozprzestrzenianiu się tego agrofaga poniesione przez ten podmiot,
2) przyznać odszkodowanie za rzeczywistą szkodę poniesioną przez ten podmiot przy zwalczaniu lub zapobieganiu rozprzestrzeniania się tego agrofaga

– do wysokości środków budżetowych przeznaczonych na ten cel.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty potwierdzające poniesienie kosztów lub szkody, o których mowa w ust. 1.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora, który wydał decyzję dotyczącą zwalczania lub zapobiegania rozprzestrzenianiu się agrofaga, o którym mowa w ust. 1. Wojewódzki inspektor opiniuje ten wniosek i przekazuje go niezwłocznie Głównemu Inspektorowi, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego wniosku.

4. Przy wydatkowaniu środków budżetowych na cele, o których mowa w ust. 1, Główny Inspektor nie stosuje przepisów o zamówieniach publicznych.

Art. 11. 1. Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda, za zgodą Głównego Inspektora.

2. Zastępcę wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda, za zgodą Głównego Inspektora, na wniosek wojewódzkiego inspektora.

3. Wojewódzkim inspektorem i jego zastępcą może być osoba, która:

1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny, lub tytuł uzyskany za granicą uznany zgodnie z odrębnymi przepisami za równoważny z tytułem zawodowym magistra lub równorzędnym;
2) jest obywatelem polskim;
3) korzysta z pełni praw publicznych;
4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
5) posiada kompetencje kierownicze;
6) posiada co najmniej 3-letni staż pracy, w tym co najmniej roczny staż pracy na stanowisku kierowniczym;
7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości wojewódzkiego inspektora.

4. Kandydaci na stanowiska wojewódzkiego inspektora i jego zastępcy są wyłaniani w wyniku postępowania kwalifikacyjnego przeprowadzanego przez Głównego Inspektora przy pomocy komisji kwalifikacyjnej.

5. Kandydatami na stanowiska wojewódzkiego inspektora i jego zastępcy mogą być osoby, które zdały egzamin, o którym mowa w art. 17 ust. 2 pkt 3. W przypadku niespełnienia warunku zdania tego egzaminu, kandydat zdaje egzamin przed Głównym Inspektorem.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 4, w tym sposób ogłaszania o zamiarze przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego i sposób działania komisji kwalifikacyjnej, oraz skład tej komisji, mając na uwadze zapewnienie sprawnego i rzetelnego przebiegu tego postępowania oraz udziału w pracach komisji osób o odpowiednich kwalifikacjach i umiejętnościach.

7. Czynności wynikające ze stosunku pracy wobec wojewódzkiego inspektora i jego zastępcy wykonuje wojewoda, z tym że w zakresie wynagradzania i dyscypliny pracy – za zgodą Głównego Inspektora.

Art. 12. 1. Wojewódzki inspektor w zakresie wykonywania zadań Inspekcji podlega Głównemu Inspektorowi.

2. Organem wyższego stopnia w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60, 730, 1133 i 2196) wobec wojewódzkiego inspektora jest Główny Inspektor.

Art. 13. 1. Wojewódzki inspektor wykonuje zadania Inspekcji na obszarze województwa przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa, zwanego dalej „wojewódzkim inspektoratem”.

2. W skład wojewódzkich inspektoratów wchodzą oddziały.

3. Oddziały wojewódzkiego inspektoratu tworzy i znosi wojewoda, określając ich zasięg terytorialny, na wniosek wojewódzkiego inspektora złożony po uzyskaniu zgody Głównego Inspektora.

4. Wojewódzki inspektorat jest jednostką budżetową.

Art. 14. Wojewódzki inspektor może, w zakresie swojej właściwości:

1) określać procedury lub rozwiązania, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2:
   a) lit. b rozporządzenia 2017/625, w zakresie kontroli upraw w zakresie organizmów genetycznie zmodyfikowanych,
   b) lit. g rozporządzenia 2017/625,
   c) lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin;
2) sporządzać, aktualizować i realizować plany awaryjne, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. i rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2:
   a) lit. g rozporządzenia 2017/625,
   b) lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin;
3) inicjować i organizować szkolenia, w tym te, o których mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2:

a) lit. b rozporządzenia 2017/625, w zakresie kontroli upraw w zakresie organizmów genetycznie zmodyfikowanych,
b) lit. g rozporządzenia 2017/625,
c) lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin;

4) przeprowadzać lub zlecać audyty i wprowadzać w ich wyniku odpowiednie środki, w tym te, o których mowa w art. 6 rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2:
a) lit. b rozporządzenia 2017/625, w zakresie kontroli upraw w zakresie organizmów genetycznie zmodyfikowanych,
b) lit. g rozporządzenia 2017/625,
c) lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin;

5) określać procedury, o których mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2:
a) lit. b rozporządzenia 2017/625, w zakresie kontroli upraw w zakresie organizmów genetycznie zmodyfikowanych,
b) lit. g rozporządzenia 2017/625,
c) lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin.

Art. 15. Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy używają pieczęci okrągłej z wizerunkiem orła.

Art. 16. Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy mogą prowadzić działalność informacyjną dla podmiotów podlegających nadzorowi Inspekcji oraz prowadzić szkolenia z zakresu zadań Inspekcji.

Art. 17. 1. Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy mogą upoważniać na piśmie pracowników Głównego Inspektoratu lub wojewódzkiego inspektoratu, zwanych dalej „pracownikami Inspekcji”, do załatwiania spraw w ich imieniu, w tym do wykonywania czynności w ramach kontroli, zwanych dalej „czynnościami kontrolnymi”, i innych czynności urzędowych, oraz prowadzą rejestr tych upoważnień.

2. Pracownikiem Inspekcji upoważnionym na podstawie ust. 1, zwanym dalej „urzędowym inspektorem”, może być osoba, która:

1) ukończyła studia wyższe albo posiada dyplom uzyskany w szkole wyższej za granicą uznany zgodnie z odrębnymi przepisami za równoważny z dyplomem uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej;
2) odbyła służbę przygotowawczą;

3) zdała egzamin przed komisją powołaną przez Głównego Inspektora z zakresu znajomości przepisów dotyczących spraw ochrony roślin przed agrofagami, środków ochrony roślin i nasiennictwa, potwierdzony zaświadczeniem.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) numer upoważnienia;
2) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej;
3) zakres udzielonego upoważnienia;
4) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego przez nią stanowiska lub wykonywanej funkcji;
5) termin ważności upoważnienia;
6) datę i miejsce wydania upoważnienia.

4. Zakres upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, może obejmować upoważnienie do wykonywania zadań urzędowego inspektora ds. zdrowia roślin w rozumieniu art. 3 pkt 33 rozporządzenia 2017/625.

5. Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy mogą upoważniać na piśmie do wykonywania czynności kontrolnych lub innych czynności urzędowych także pracowników Inspekcji niebędących urzędowymi inspektorami i osoby niebędące pracownikami Inspekcji, jeżeli zapewni to sprawne wykonywanie tych czynności.

6. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 i 5, może być w każdym czasie zmienione lub cofnięte.

Art. 18. 1. Inspekcja może świadczyć usługi w zakresie:

1) przeprowadzania szkoleń,
2) prowadzenia działalności wydawniczej,
3) usług informatycznych,
4) sprzedaży roślin i produktów roślinnych z obiektów szklarniowych oraz usług związanych z wykorzystaniem tych obiektów w okresie, w którym nie są wykorzystywane do zadań Inspekcji,
5) przeprowadzania badań laboratoryjnych w zakresie nieuregulowanym przepisami innych ustaw

– jeżeli świadczenie tych usług nie wpłynie negatywnie na wykonywanie przez Inspekcję jej zadań.

2. Stawki opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, ustala:

1) Główny Inspektor w odniesieniu do usług świadczonych przez Główny Inspektorat,
2) wojewódzki inspektor w odniesieniu do usług świadczonych przez wojewódzki inspektorat

– na podstawie wydatków poniesionych na te usługi.

Art. 19. 1. Pracownikom Inspekcji wydaje się legitymacje służbowe.

2. Legitymacja służbowa może być używana tylko przy wykonywaniu czynności służbowych.

3. Legitymacje służbowe wydaje:

1) Głównemu Inspektorowi – minister właściwy do spraw rolnictwa;
2) zastępcy Głównego Inspektora oraz pozostałym pracownikom Głównego Inspektoratu – Główny Inspektor;
3) wojewódzkiemu inspektorowi – wojewoda;
4) zastępcom wojewódzkiego inspektora oraz pozostałym pracownikom wojewódzkiego inspektoratu – wojewódzki inspektor.

4. O uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie legitymacji służbowej pracownik Inspekcji niezwłocznie zawiadamia organ, który wydał tę legitymację.

Art. 20. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółową organizację Inspekcji oraz siedziby i obszar działania wojewódzkich inspektoratów, a także wzór legitymacji służbowej pracowników Inspekcji, mając na uwadze zakres zadań Inspekcji i sposób ich wykonywania oraz możliwość identyfikacji pracownika Inspekcji i jego stanowiska służbowego.

Rozdział 3

Zasady wykonywania zadań przez Inspekcję, w szczególności przeprowadzania kontroli i wykonywania innych czynności urzędowych

Art. 21. 1. Osoba wykonująca czynności kontrolne lub inne zadania Inspekcji określone w ustawie lub w przepisach odrębnych jest uprawniona do:

1) wstępu na grunty, w tym grunty leśne, oraz do obiektów, pomieszczeń i środków transportu, w tym na teren portów, przystani, lotnisk, stacji kolejowych, placówek pocztowych i przejść granicznych,
2) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości,

3) dokonywania oględzin,
4) bezpłatnego pobierania próbek do badań laboratoryjnych lub ocen,
5) dokonywania kontroli dokumentów, informacji i danych, w tym również w postaci elektronicznej, sporządzania ich kopii oraz żądania urzędowego tłumaczenia na język polski, w przypadku gdy są sporządzone w języku obcym,
6) badania przebiegu określonych czynności,
7) żądania od podmiotu kontrolowanego niezwłocznego usunięcia stwierdzonych uchybień porządkowych lub organizacyjnych,
8) żądania od podmiotu kontrolowanego udzielania, w wyznaczonym terminie, pisemnych lub ustnych wyjaśnień,
9) przesłuchiwania osób,
10) zasięgania opinii biegłych,
11) zabezpieczania dowodów,
12) nakładania, w celu uniemożliwienia zmiany tożsamości lub zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów lub zmiany tożsamości agrofagów, środków ochrony roślin lub materiału siewnego, plomb ze znakiem Inspekcji na:
    a) pomieszczenia lub obiekty, w których są składowane rośliny, produkty roślinne, inne przedmioty, agrofagi, środki ochrony roślin lub materiał siewny,
    b) środki transportu, w których są przemieszczane rośliny, produkty roślinne, inne przedmioty, agrofagi, środki ochrony roślin lub materiał siewny,
    c) opakowania, w których są składowane lub przemieszczane rośliny, produkty roślinne, inne przedmioty, agrofagi, środki ochrony roślin lub materiał siewny

– w zakresie niezbędnym do wykonywania tych czynności kontrolnych lub tych zadań.

2. Próbki do badań laboratoryjnych są pobierane i dostarczane do laboratorium w sposób zapewniający wiarygodność wyników tych badań oraz przy zachowaniu ich reprezentatywności w odniesieniu do badanego materiału.

3. Z pobrania próbek do badań laboratoryjnych sporządza się protokół zawierający informacje dotyczące próbek pobranych do tych badań, w tym informacje zapewniające ich identyfikację.

4. Plomby, o których mowa w ust. 1 pkt 12:

1) udostępnia Główny Inspektor;

2) są zdejmowane przez:
   a) wojewódzkiego inspektora,
   b) naczelnika urzędu celno-skarbowego lub inne uprawnione organy,
   c) odbiorcę roślin, produktów roślinnych, innych przedmiotów, środków ochrony roślin lub materiału siewnego po ich dostarczeniu do miejsca przeznaczenia,
   d) inne osoby, za zgodą wojewódzkiego inspektora.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób pobierania próbek do badań laboratoryjnych na obecność pozostałości środków ochrony roślin,
2) wzór protokołu pobrania próbek do badań laboratoryjnych na obecność pozostałości środków ochrony roślin,
3) sposób zabezpieczenia próbek pobranych do badań laboratoryjnych na obecność pozostałości środków ochrony roślin,
4) sposób postępowania z próbkami pobranymi do badań laboratoryjnych na obecność pozostałości środków ochrony roślin oraz z pozostałościami po tych próbkach

– mając na uwadze rodzaj materiału, z jakiego te próbki są pobierane, oraz zapewnienie wiarygodności wyników tych badań.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób pobierania próbek środków ochrony roślin do badań laboratoryjnych ich składu lub właściwości fizycznych, lub właściwości chemicznych,
2) wzór protokołu pobrania próbek środków ochrony roślin do badań laboratoryjnych ich składu lub właściwości fizycznych, lub właściwości chemicznych,
3) sposób zabezpieczenia próbek środków ochrony roślin do badań laboratoryjnych ich składu lub właściwości fizycznych, lub właściwości chemicznych,
4) sposób postępowania z próbkami środków ochrony roślin do badań laboratoryjnych ich składu lub właściwości fizycznych, lub właściwości chemicznych oraz pozostałościami po tych próbkach

– mając na uwadze zapewnienie wysokiej jakości tych badań laboratoryjnych i bezpieczeństwo osób przeprowadzających te badania.

Art. 22. 1. Kontrola dokumentów, informacji i danych, w tym również w postaci elektronicznej, a także złożenie pisemnych lub ustnych wyjaśnień mogą być przeprowadzane w Głównym Inspektoracie lub wojewódzkim inspektoracie, jeżeli jest to niezbędne do właściwego prowadzenia i wyjaśnienia sprawy. Do kontroli tych dokumentów, informacji i danych przepisu art. 23 ust. 1 nie stosuje się.

2. Dokumenty, informacje i dane, o których mowa w ust. 1, udostępnia się Głównemu Inspektorowi i wojewódzkiemu inspektorowi za pokwitowaniem.

Art. 23. 1. Czynności kontrolne wykonuje się w obecności podmiotu kontrolowanego lub osoby upoważnionej przez ten podmiot. W przypadku nieobecności podmiotu kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, czynności kontrolne mogą być wykonywane w obecności innego pracownika podmiotu kontrolowanego lub osoby zatrudnionej przez ten podmiot w ramach innego stosunku prawnego, którzy mogą być uznani za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495), lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem Inspekcji.

2. Czynności kontrolne wykonuje się po okazaniu legitymacji służbowej i upoważnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lub 5. Wymóg okazania legitymacji służbowej nie dotyczy osób niebędących pracownikami Inspekcji.

3. Osoba wykonująca czynności kontrolne korzysta ze szczególnej ochrony prawnej przewidzianej w odrębnych przepisach dla funkcjonariuszy publicznych.

4. Osoba wykonująca czynności kontrolne nie ma obowiązku uzyskiwania przepustek, a także nie podlega rewizji osobistej oraz przeszukaniu środka transportu i podręcznych przedmiotów, chyba że wynika to z przepisów odrębnych.

5. W szczególnych przypadkach, na pisemne polecenie Głównego Inspektora, czynności kontrolne mogą być wykonywane poza obszarem działania wojewódzkiego inspektoratu, w którym pracownik Inspekcji wykonujący czynności kontrolne jest zatrudniony.

6. Podmiot kontrolowany umożliwia wykonanie czynności kontrolnych i współdziała przy ich wykonywaniu.

Art. 24. 1. Do celów kontroli można dokonać zakupu:

1) środków ochrony roślin, jeżeli jest to niezbędne do sprawdzenia prawidłowości prowadzenia działalności w zakresie wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin,
2) roślin, produktów roślinnych, innych przedmiotów lub środków ochrony roślin w celu przeprowadzenia kontroli urzędowej zgodnie z art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2017/625

– w ilości niezbędnej do przeprowadzenia tej kontroli.

2. Środki ochrony roślin, rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty nabyte w ramach zakupu, o którym mowa w ust. 1, podlegają zwrotowi niezwłocznie po zakończeniu czynności kontrolnych, w celu wykonania których zostały zakupione, jeżeli są w stanie nienaruszonym.

3. Należność za środki ochrony roślin, rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty nabyte w ramach zakupu, o którym mowa w ust. 1, podlega zwrotowi na rachunek bankowy wojewódzkiego inspektoratu przez podmiot, od którego zostały nabyte.

4. Do zakupu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 23 ust. 1 i 2.

Art. 25. 1. Zabezpieczenie dowodów na czas niezbędny do wykonania czynności kontrolnych następuje przez dokonanie jednej z następujących czynności:

1) oddanie dowodów na przechowanie przez podmiot kontrolowany w oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym lub zaplombowanym pomieszczeniu albo
2) opieczętowanie dowodów i oddanie ich za pokwitowaniem na przechowanie podmiotowi kontrolowanemu, albo
3) zabranie dowodów, za pokwitowaniem, w przypadku braku możliwości zabezpieczenia i przechowywania dowodów przez podmiot kontrolowany.

2. Zabezpieczeniu podlegają w szczególności rośliny, produkty roślinne, inne przedmioty, agrofagi, środki ochrony roślin, materiał siewny, dokumenty, informacje i dane, w tym również w postaci elektronicznej, jeżeli stanowią lub mogą stanowić dowód nieprawidłowości lub uzasadnionych podejrzeń co do ich występowania.

Art. 26. 1. Z wykonanych czynności kontrolnych sporządza się protokół kontroli w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostawia się podmiotowi kontrolowanemu.

2. Protokół kontroli zawiera:

1) imię i nazwisko osoby wykonującej czynności kontrolne, a w przypadku gdy ta osoba jest pracownikiem Inspekcji – także stanowisko służbowe i numer legitymacji służbowej;
2) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu kontrolowanego, z tym że w przypadku gdy tym podmiotem jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby protokół zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
3) miejsce i czas trwania kontroli;
4) podstawę prawną podejmowanych działań i zakres kontroli;
5) opis stanu faktycznego stwierdzonego w toku kontroli, ze szczególnym uwzględnieniem ujawnionych nieprawidłowości, oraz wskazanie naruszonego przepisu;
6) opis nieprawidłowości usuniętych w toku kontroli;
7) informację o zabezpieczonych dowodach i próbkach pobranych do badań laboratoryjnych lub ocen;
8) ewentualne zalecenia pokontrolne;
9) inne istotne informacje i dane uzyskane w toku kontroli w zakresie objętym tą kontrolą.

3. Protokół kontroli podpisuje osoba wykonująca czynności kontrolne i podmiot kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona. Odmowę podpisania protokołu odnotowuje się w protokole kontroli. Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do prowadzenia dalszego postępowania.

4. Podmiot kontrolowany może zgłosić do organu przeprowadzającego kontrolę umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole kontroli, w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu przez osobę wykonującą czynności kontrolne.

5. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli, organ przeprowadzający kontrolę rozpatruje te zastrzeżenia w terminie 7 dni od dnia ich zgłoszenia, a jeżeli to konieczne, zleca przeprowadzenie dodatkowej kontroli. W przypadku uznania zgłoszonych zastrzeżeń, do protokołu kontroli wprowadza się zmiany w formie aneksu do tego protokołu.

6. Aneks do protokołu kontroli podpisuje osoba sporządzająca ten aneks i podmiot kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona.

7. W przypadku nieuznania zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli w całości albo w części, organ przeprowadzający kontrolę przekazuje niezwłocznie swoje stanowisko na piśmie zgłaszającemu te zastrzeżenia.

8. Podmiot kontrolowany jest obowiązany poinformować organ przeprowadzający kontrolę o sposobie wykonania zaleceń pokontrolnych.

Art. 27. Przepisy art. 21–26 stosuje się w zakresie, w jakim zasady, zakres lub sposób przeprowadzania przez organy Inspekcji kontroli nie zostały określone w przepisach rozporządzenia 2016/2031, rozporządzenia 2017/625, stosowanych bezpośrednio przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie tych rozporządzeń lub przepisach innych ustaw.

Art. 28. 1. Przepisy art. 21–27 stosuje się do wykonywania innych czynności urzędowych, z tym że przepisy art. 26 stosuje się wyłącznie do kontroli przeprowadzanych w ramach innych czynności urzędowych.

2. Przepisów art. 22, art. 23 ust. 1, art. 24 i art. 26 nie stosuje się przy przeprowadzaniu granicznej kontroli fitosanitarnej.

3. Przepisów art. 22, art. 23 ust. 1 i art. 24 nie stosuje się przy przeprowadzaniu granicznej kontroli środków ochrony roślin wprowadzanych z państw trzecich.

Art. 29. 1. Pracownicy Inspekcji podczas wykonywania czynności służbowych związanych z graniczną kontrolą fitosanitarną noszą umundurowanie i odznakę Inspekcji.

2. Przydział umundurowania i odznaki Inspekcji następuje z dniem otrzymania przez pracownika Inspekcji upoważnienia do przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej, przy czym:

1) poszczególne składniki umundurowania mogą zostać przydzielone pracownikowi Inspekcji bezpośrednio albo zostać uszyte na miarę, z tym że koszty ich szycia pokrywa się z budżetu właściwego wojewódzkiego inspektoratu, lub
2) w zamian za poszczególne składniki umundurowania pracownikowi Inspekcji może zostać wypłacony równoważnik pieniężny na ich zakup.

3. Ponowny przydział poszczególnych składników umundurowania następuje z upływem okresu ich zużycia, chyba że ten okres upływa w trakcie okresu wypowiedzenia umowy o pracę.

4. Składniki umundurowania, po upływie okresu ich zużycia, nie podlegają zwrotowi.

5. Pracownikowi Inspekcji wypłaca się równoważnik pieniężny za okresowe czyszczenie umundurowania.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe warunki przydziału umundurowania i okres jego zużycia,
2) wzory, kolory i normy umundurowania,
3) wzór odznaki Inspekcji,
4) szczegółowy sposób noszenia umundurowania i odznaki Inspekcji,
5) wysokość i warunki wypłaty równoważnika pieniężnego na zakup umundurowania oraz za okresowe czyszczenie umundurowania,
6) stanowiska pracy, na których zatrudnione osoby są uprawnione do noszenia umundurowania i odznaki Inspekcji, w zależności od rodzaju i zakresu wykonywanych zadań

– biorąc pod uwagę ilość i rodzaje składników umundurowania oraz okres zużycia tych składników, a także możliwość identyfikacji pracowników Inspekcji wykonujących czynności służbowe związane z graniczną kontrolą fitosanitarną.

Art. 30. 1. Służby i inspekcje współdziałają z organami Inspekcji w zakresie wykonywania jej zadań, w szczególności przy wykonywaniu czynności kontrolnych lub egzekucyjnych.

2. Szczegółowy sposób współdziałania Policji, Straży Granicznej oraz Państwowej Straży Pożarnej z Inspekcją zostanie określony w porozumieniach zawartych odpowiednio między Komendantem Głównym Policji, Komendantem Głównym Straży Granicznej, Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej a Głównym Inspektorem.

3. Szczegółowy sposób współdziałania służb, innych niż określone w ust. 2, i innych inspekcji z Inspekcją może zostać określony w porozumieniach zawartych między właściwymi organami tych służb i inspekcji a Głównym Inspektorem.

Art. 31. 1. Organ Inspekcji może zwrócić się o pomoc do Policji lub straży gminnej (miejskiej), jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że w toku kontroli natrafi na opór, który utrudni lub uniemożliwi temu organowi przeprowadzenie tej kontroli. Właściwy miejscowo komendant Policji lub straży gminnej (miejskiej) zapewnia pomoc przy przeprowadzeniu kontroli.

2. Z pisemnym wnioskiem o pomoc organ Inspekcji występuje do właściwego miejscowo komendanta Policji lub straży gminnej (miejskiej) co najmniej 7 dni przed terminem przeprowadzenia kontroli.

3. W pilnych przypadkach, w których istnieje poważne zagrożenie dla życia, zdrowia ludzkiego lub bezpieczeństwa i porządku publicznego albo uzasadnione podejrzenie takiego zagrożenia, albo gdy w toku przeprowadzanej kontroli organ Inspekcji natrafił na opór, który utrudnia lub uniemożliwia mu przeprowadzenie tej kontroli, pomoc Policji lub straży gminnej (miejskiej) jest udzielana na ustne wezwanie organu Inspekcji, bez zachowania terminu określonego w ust. 2. W takim przypadku organ Inspekcji jest obowiązany przesłać Policji lub straży gminnej (miejskiej) pisemne potwierdzenie tego wezwania, w terminie 3 dni od dnia zakończenia kontroli.

4. Pomoc Policji lub straży gminnej (miejskiej) polega na umożliwieniu organom Inspekcji przeprowadzenia kontroli przez zapewnienie w miejscu jej przeprowadzania porządku oraz bezpieczeństwa osobistego i poszanowania godności osób obecnych w tym miejscu.

5. Organ Inspekcji, w razie konieczności, wyposaża policjanta lub strażnika gminnego (miejskiego) w środki chroniące przed działaniem niebezpiecznych lub szkodliwych dla zdrowia czynników, mogących wystąpić w miejscu przeprowadzania kontroli.

6. Koszty udzielonej pomocy ponosi organ Inspekcji.

7. Koszty udzielonej pomocy rozlicza się według stawki zryczałtowanej w wysokości 1,5% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku za ubiegły rok, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 60 pkt 5 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 576, 577, 1490 i 1590), za każdy przypadek udzielenia pomocy.

Art. 32. 1. Organy administracji rządowej i samorządowej oraz państwowe jednostki organizacyjne, na wniosek organów Inspekcji, udostępniają tym organom nieodpłatnie informacje i dane niezbędne do wykonywania zadań Inspekcji, w szczególności do:

1) przeprowadzania kontroli oraz wydawania decyzji;
2) przeprowadzania oceny ryzyka, o której mowa w art. 24 ust. 2 rozporządzenia 2017/625.

2. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa udostępnia nieodpłatnie Głównemu Inspektorowi dane zawarte w krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2017 r. poz. 1853 oraz z 2019 r. poz. 1824), niezbędne do wykonywania zadań Inspekcji w zakresie:

1) wydawania decyzji w sprawie wprowadzania środków fitosanitarnych w celu zwalczania lub zapobiegania rozprzestrzenianiu się agrofagów oraz przeprowadzania kontroli występowania agrofagów i kontroli roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, podłoży i gleby oraz środków transportu w zakresie spełnienia wymagań określonych w rozporządzeniu 2016/2031, przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/2031 oraz w ustawie z dnia 23 stycznia 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami;
2) kontroli stosowania:
   a) środków ochrony roślin,
   b) materiału siewnego, w tym modyfikowanego genetycznie.

3. Dane, o których mowa w ust. 2, mogą obejmować:

1) imię, nazwisko, numer PESEL, numer REGON lub numer identyfikacji podatkowej (NIP), miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu, którego dane są niezbędne do wykonywania zadań Inspekcji, o których mowa w ust. 2, z tym że w przypadku gdy tym podmiotem jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby te dane obejmują adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
2) numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
3) informacje o posiadanych przez podmiot, o którym mowa w pkt 1, działkach rolnych, ich lokalizacji, powierzchni oraz uprawianych roślinach;
4) miejsce, czas trwania i zakres kontroli przeprowadzonych przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa;
5) opis stanu faktycznego stwierdzonego w toku kontroli przeprowadzonych przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, ze szczególnym

uwzględnieniem ujawnionych nieprawidłowości, oraz wskazanie naruszonego przepisu.

4. Szczegółowy zakres przekazywanych danych oraz terminy i sposób ich przekazywania określa porozumienie zawarte między Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa a Głównym Inspektorem.

5. Na wniosek organów Inspekcji, organy Krajowej Administracji Skarbowej nieodpłatnie udostępniają dane dotyczące podmiotów wprowadzających środki ochrony roślin z państw trzecich, w tym informacje objęte tajemnicą celną, niezbędne do wykonywania zadań Inspekcji związanych z zapobieganiem zagrożeniom związanym z produkcją środków ochrony roślin, obrotem tymi środkami i stosowaniem tych środków.

6. Dane, o których mowa w ust. 5, mogą obejmować:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu, którego dane są niezbędne do wykonywania zadań Inspekcji, o których mowa w ust. 5, z tym że w przypadku gdy tym podmiotem jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby te dane obejmują adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
2) nazwę, ilość, termin i miejsce wprowadzania środków ochrony roślin z państw trzecich lub miejsce składowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środków ochrony roślin wprowadzonych z państw trzecich, a także inne informacje i dane niezbędne do wykonywania zadań Inspekcji związanych z zapobieganiem zagrożeniom związanym z produkcją środków ochrony roślin, obrotem tymi środkami i stosowaniem tych środków.

7. Szczegółowy zakres przekazywanych danych oraz terminy i sposób ich przekazywania określa porozumienie zawarte między Szefem Krajowej Administracji Skarbowej a Głównym Inspektorem.

Art. 33. 1. Uzyskane w wyniku wykonywania zadań Inspekcji dokumenty, informacje i dane, w tym również w postaci elektronicznej, mogą być wykorzystywane wyłącznie w celu wykonywania tych zadań i nie mogą być przekazywane innym organom ani ujawniane, chyba że są one niezbędne do prawidłowego sprawowania przez te organy nadzoru lub kontroli lub jeżeli to wynika z odrębnych przepisów, z tym że do dokumentów, informacji i danych, w tym również w postaci elektronicznej,

uzyskanych w wyniku kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2:

1) lit. b rozporządzenia 2017/625, w zakresie kontroli upraw w zakresie organizmów genetycznie zmodyfikowanych,
2) lit. g rozporządzenia 2017/625,
3) lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin

– stosuje się przepisy art. 8 rozporządzenia 2017/625.

2. Uzyskane w wyniku wykonywania zadań Inspekcji informacje lub dane są nieodpłatnie przekazywane Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w zakresie niezbędnym do przeprowadzania kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu, jako organowi kontroli, o którym mowa w art. 67 ust. 1 lit. a rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz. Urz. UE L 227 z 31.07.2014, str. 69, z późn. zm.[6)]).

3. Uzyskane w wyniku wykonywania zadań Inspekcji informacje lub dane są nieodpłatnie przekazywane:

1) organom Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, na wniosek tych organów, w zakresie, w jakim są one niezbędne do prawidłowego sprawowania przez tę inspekcję nadzoru nad jednostkami certyfikującymi, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1353, 1824 i …), oraz nadzoru nad produkcją ekologiczną;
2) jednostkom certyfikującym, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym, na wniosek tych jednostek, w zakresie, w jakim są one niezbędne do prawidłowego sprawowania przez te jednostki kontroli producentów ekologicznych w rozumieniu art. 2 pkt 2 tej ustawy.

4. Informacje lub dane, o których mowa w ust. 2 i 3, mogą obejmować:

---

6) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 225 z 19.08.2016, str. 50, Dz. Urz. UE L 170 z 01.07.2017, str. 87, Dz. Urz. UE L 178 z 11.07.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 119 z 15.05.2018, str. 29, Dz. Urz. UE L 125 z 22.05.2018, str. 1 i Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2019, str. 58.

1) imię, nazwisko, numer PESEL, numer REGON lub numer identyfikacji podatkowej (NIP), miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu kontrolowanego, z tym że w przypadku gdy tym podmiotem jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby te dane obejmują adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
2) numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
3) miejsce, czas trwania i zakres kontroli;
4) opis stanu faktycznego stwierdzonego w toku przeprowadzanych kontroli, ze szczególnym uwzględnieniem ujawnionych nieprawidłowości, oraz wskazanie naruszonego przepisu.

5. Szczegółowy zakres przekazywanych informacji lub danych oraz sposób i terminy ich przekazywania określają porozumienia zawarte między Głównym Inspektorem a:

1) Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa – w przypadku informacji lub danych, o których mowa w ust. 2;
2) Głównym Inspektorem Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych – w przypadku informacji lub danych, o których mowa w ust. 3, przekazywanych organom Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Rozdział 4

Organizacja i zasady funkcjonowania laboratoriów przeprowadzających badania laboratoryjne na potrzeby zadań Inspekcji

Art. 34. Badania laboratoryjne na potrzeby zadań Inspekcji:

1) są przeprowadzane przez:
   a) laboratoria Głównego Inspektoratu,
   b) laboratoria inne niż określone w lit. a, wykonujące działalność na zasadach określonych w ustawie z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie – w przypadku badań laboratoryjnych na potrzeby zadań Inspekcji związanych z nadzorem nad wytwarzaniem materiału siewnego, oceną tego materiału i obrotem tym materiałem;
2) mogą być przeprowadzane w:

a) odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2017/625, w zakresie kontroli upraw w zakresie organizmów genetycznie zmodyfikowanych, art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625 oraz art. 1 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin, w:
   – laboratoriach instytutów badawczych,
   – laboratoriach innych niż laboratoria instytutów badawczych, zatwierdzonych przez Głównego Inspektora na podstawie art. 37 ust. 4,
   – krajowych laboratoriach referencyjnych, o których mowa w art. 100 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, zwanych dalej „krajowymi laboratoriami referencyjnymi”,
   – laboratoriach, o których mowa w art. 37 ust. 2 rozporządzenia 2017/625,
   – laboratoriach lub ośrodkach diagnostycznych, o których mowa w art. 37 ust. 6 rozporządzenia 2017/625,
b) zakresie innym niż określony w lit. a – w laboratoriach, którym Główny Inspektor powierzył przeprowadzenie tych badań, jeżeli w tych laboratoriach są zapewnione warunki gwarantujące właściwe ich przeprowadzenie.

Art. 35. 1. Główny Inspektor, w zakresie zadań Inspekcji:

1) wykonuje obowiązki właściwego organu w zakresie wyznaczania laboratoriów, o których mowa w art. 37 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2017/625, zwanych dalej „laboratoriami urzędowymi”, oraz uprawnienia właściwego organu określone w art. 37 ust. 6 rozporządzenia 2017/625;
2) sprawuje nadzór nad laboratoriami, o których mowa w art. 34.

2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Główny Inspektor wykonuje obowiązki i uprawnienia właściwego organu, o których mowa w art. 38 ust. 3 i 4 oraz art. 39 rozporządzenia 2017/625.

3. Krajowe laboratoria referencyjne, krajowa jednostka akredytująca, o której mowa w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625, i wojewódzki inspektor niezwłocznie informują Głównego Inspektora o zaistnieniu przyczyn mogących stanowić podstawę do cofnięcia laboratorium zatwierdzenia udzielonego na podstawie art. 37 ust. 4.

4. Organy Inspekcji przekazują laboratoriom, o których mowa w art. 34 pkt 2 lit. a, przeprowadzającym badania w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust.

2 lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin, informacje i dane dotyczące środka ochrony roślin niezbędne do przeprowadzenia tych badań.

5. Laboratoria, o których mowa w art. 34 pkt 2 lit. a, przeprowadzające badania w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin, nie mogą:

1) wykorzystywać informacji i danych dotyczących środka ochrony roślin, otrzymanych od organów Inspekcji, w celach innych niż przeprowadzenie tych badań;
2) przekazywać informacji i danych, o których mowa w pkt 1, innym podmiotom ani podawać ich do publicznej wiadomości.

6. Cofnięcie wyznaczenia, o którym mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, następuje również, jeżeli laboratorium, o którym mowa w art. 34 pkt 2 lit. a tiret pierwsze, drugie, trzecie i czwarte, które zostało wyznaczone jako laboratorium urzędowe, przeprowadzające badania w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin:

1) wykorzystało informacje lub dane, o których mowa w ust. 5 pkt 1, w celach innych niż przeprowadzenie tych badań lub
2) przekazało informacje lub dane, o których mowa w ust. 5 pkt 1, innym podmiotom lub podało je do publicznej wiadomości.

Art. 36. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy obowiązek wyznaczenia krajowego laboratorium referencyjnego wynika z przepisów rozporządzenia 2017/625 lub przepisów wydanych na podstawie tego rozporządzenia określi, w drodze rozporządzenia, wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych przeprowadzających badania na potrzeby zadań Inspekcji, mając na uwadze zapewnienie prawidłowego wykonywania tych zadań przez te laboratoria.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie przekazywania Komisji Europejskiej informacji, o których mowa w art. 100 ust. 4 rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2:

1) lit. b rozporządzenia 2017/625, w zakresie kontroli upraw w zakresie organizmów genetycznie zmodyfikowanych;
2) lit. g rozporządzenia 2017/625;
3) lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin.

Art. 37. 1. Jeżeli przeprowadzenie badań laboratoryjnych w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2:

1) lit. b rozporządzenia 2017/625, w zakresie kontroli upraw w zakresie organizmów genetycznie zmodyfikowanych,
2) lit. g rozporządzenia 2017/625, lub
3) lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin

– nie jest możliwe w laboratoriach, o których mowa w art. 34 pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. a tiret pierwsze, Główny Inspektor może zamieścić na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat informację o możliwości ubiegania się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego w zakresie tych badań.

2. Kierownik laboratorium ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego w zakresie badań określonych w informacji, o której mowa w ust. 1, składa do Głównego Inspektora wniosek w tym zakresie, w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego doręczanego środkami komunikacji elektronicznej.

3. Do wniosku dołącza się:

1) kopię:
   a) certyfikatu akredytacji, o której mowa w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625,
   b) zakresu akredytacji zgodnego z zakresem badań określonym we wniosku oraz metodą badawczą, jeżeli tak stanowią przepisy odrębne;
2) opinię krajowego laboratorium referencyjnego właściwego dla kierunku badań, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – krajowego laboratorium referencyjnego znajdującego się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej, wydaną nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku w zakresie spełnienia wymagań określonych w art. 37 ust. 4 lit. a–d rozporządzenia 2017/625, wraz z raportem, będącym podstawą do wydania tej opinii;
3) kopię raportu z badań biegłości, o których mowa w art. 38 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, zwanych dalej „badaniami biegłości”, przeprowadzonych nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku przez właściwe dla danego zakresu badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego lub nie organizuje ono w

danym roku kalendarzowym badań biegłości – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.

4. Główny Inspektor zatwierdza, w drodze decyzji, laboratorium ubiegające się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych, określając:

1) zakres badań laboratoryjnych przeprowadzanych przez to laboratorium;
2) sposób pozyskiwania przez to laboratorium materiału do badań laboratoryjnych;
3) zasady gromadzenia i przekazywania danych o wynikach przeprowadzanych badań laboratoryjnych;
4) wysokość opłat za badania laboratoryjne przeprowadzane przez to laboratorium, mając na względzie zakres przeprowadzanych badań laboratoryjnych.

5. Laboratorium, które uzyskało status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych:

1) bierze udział w badaniach biegłości przeprowadzanych przez właściwe dla danego zakresu badań krajowe laboratorium referencyjne, w terminach określonych w harmonogramie opracowanym przez to krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego laboratorium referencyjnego – przez właściwe dla danego zakresu badań krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej nie rzadziej niż raz na 4 lata;
2) poddaje się kontroli właściwego dla danego zakresu badań krajowego laboratorium referencyjnego.

6. Laboratorium, które uzyskało status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych, w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub wyniku wątpliwego podlega ponownemu badaniu biegłości przeprowadzanemu przez właściwe dla danego zakresu badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium

referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.

Art. 38. Główny Inspektor cofa laboratorium zatwierdzenie udzielone na podstawie art. 37 ust. 4, w drodze decyzji, jeżeli:

1) krajowa jednostka akredytująca, o której mowa w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625, cofnęła lub zawiesiła posiadaną przez laboratorium akredytację lub
2) laboratorium:
   a) dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub nie poddało się badaniu biegłości, lub
   b) uchyla się od poddania się audytowi, o którym mowa w art. 39 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, lub
   c) wykonuje badania z naruszeniem przepisów art. 34 rozporządzenia 2017/625, lub
3) nie zostały podjęte działania naprawcze, o których mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia 2017/625.

Art. 39. 1. Krajowe laboratoria referencyjne przekazują Głównemu Inspektorowi corocznie, w terminie do dnia 15 stycznia, informacje o kontrolach przeprowadzonych w roku ubiegłym.

2. Krajowe laboratoria referencyjne przekazują Głównemu Inspektorowi corocznie, w terminie do dnia 1 grudnia, szczegółowy zakres rzeczowy ich zadań, które będą wykonywane w następnym roku kalendarzowym.

3. Główny Inspektor przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia, szczegółowy zakres rzeczowy zadań krajowych laboratoriów referencyjnych, które będą wykonywane w następnym roku kalendarzowym.

Art. 40. 1. Zadania krajowych laboratoriów referencyjnych są finansowane z budżetu państwa, z tym że koszty udziału laboratorium, o którym mowa w art. 34 pkt 2 lit. a tiret pierwsze i drugie, w badaniach biegłości i koszty kontroli laboratorium

przeprowadzanych przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych ponosi podmiot prowadzący to laboratorium.

2. Wpływy z tytułu organizowania badań biegłości i przeprowadzania kontroli przez krajowe laboratoria referencyjne stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 41. 1. Jeżeli badania laboratoryjne przeprowadzone na potrzeby kontroli składu, właściwości fizycznych lub właściwości chemicznych środka ochrony roślin wprowadzonego do obrotu lub wprowadzanego z państw trzecich wykazały, że ten skład lub te właściwości zostały zmienione, podmiot kontrolowany, dokonujący wprowadzania tego środka ochrony roślin do obrotu lub wprowadzania tego środka ochrony roślin z państw trzecich, uiszcza opłatę stanowiącą równowartość kosztów przeprowadzenia tych badań.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, określa, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu kontrolowanego.

3. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa i jest uiszczana na rachunek bankowy wojewódzkiego inspektoratu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu kontrolowanego w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca tę opłatę stała się ostateczna.

4. Opłaty, o której mowa w ust. 1, nie określa się, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym przeprowadzono badania laboratoryjne stanowiące podstawę określenia tej opłaty, upłynęło 5 lat.

5. Opłaty, o której mowa w ust. 1, nie pobiera się po upływie 5 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o jej określeniu.

6. Bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w ust. 5, przerywa się przez zastosowanie środka egzekucyjnego, o którym podmiot kontrolowany został powiadomiony.

7. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia, biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu, w którym zastosowano środek egzekucyjny.

8. Od nieuiszczonych w terminie opłat, o których mowa w ust. 1, pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości i na zasadach obowiązujących dla zaległości podatkowych.

9. Egzekucja określonych opłat, o których mowa w ust. 1, wraz z odsetkami za zwłokę następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 5

Przepisy karne

Art. 42. Kto usuwa dowody, o których mowa w art. 25 ust. 1, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności lub karze pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 43. 1. Kto:

1) udaremnia lub utrudnia wykonywanie czynności kontrolnych lub innych czynności urzędowych lub nie współdziała przy wykonywaniu tych czynności, w tym, będąc podmiotem kontrolowanym, nie wykonuje obowiązków określonych w art. 15 rozporządzenia 2017/625,
2) z naruszeniem przepisu art. 21 ust. 4 pkt 2 zdejmuje nałożone plomby,
3) narusza opieczętowanie lub zdejmuje plomby nałożone na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 1 lub 2,
4) nie informuje Inspekcji o sposobie wykonania zaleceń pokontrolnych zgodnie z art. 26 ust. 8

– podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2019 r. poz. 1120, 1123, 1556 i 1694).

Rozdział 6

Przepisy zmieniające, epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 44. W ustawie z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1353 i 1824) w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa właściwy ze względu na miejsce prowadzonej – na zasadach określonych w rozdziale 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2020 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa (Dz. U. poz. …) – kontroli produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007 przekazuje Głównemu Inspektorowi dane i informacje o wykrytych w trakcie kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego w zakresie tych produktów.”.

Art. 45. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2019 r. poz. 1534) w art. 27 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kontrole, o których mowa w ust. 1, są przeprowadzane na zasadach określonych w rozdziale 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2020 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa (Dz. U. poz. …) i mają na celu:”.

Art. 46. W ustawie z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2019 r. poz. 568) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1 w pkt 8 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„materiał siewny – oznacza rośliny lub ich części przeznaczone do siewu, sadzenia, szczepienia, okulizacji lub innego sposobu rozmnażania roślin, w tym materiał siewny spełniający wymagania w zakresie wytwarzania i jakości dla danej kategorii, i stanowi:”;
2) w art. 42 w ust. 1 uchyla się pkt 2;
3) po art. 42 dodaje się art. 42a w brzmieniu:
„Art. 42a. Oceny laboratoryjnej materiału siewnego roślin rolniczych i warzywnych dokonuje Główny Inspektor.”;
4) w art. 44:
   a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
   „1. Oceny laboratoryjnej materiału siewnego roślin rolniczych i warzywnych dokonują laboratoria Głównego Inspektora, zwane dalej „urzędowymi laboratoriami”.”,
   b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
   „Oceny laboratoryjnej materiału siewnego roślin rolniczych i warzywnych, z uwzględnieniem art. 45 ust. 1, mogą dokonywać również laboratoria, które uzyskały akredytację Głównego Inspektora, zwane dalej „akredytowanymi laboratoriami”:”;
5) w art. 49:
   a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
   „1. Jeżeli składający wniosek o dokonanie oceny polowej lub oceny cech zewnętrznych materiału siewnego roślin rolniczych lub warzywnych nie zgadza się z wynikiem oceny dokonanej przez wojewódzkiego

inspektora, może złożyć wniosek o ponowne dokonanie oceny do Głównego Inspektora za pośrednictwem tego wojewódzkiego inspektora.

2. Jeżeli składający wniosek o dokonanie oceny polowej lub oceny cech zewnętrznych materiału siewnego roślin rolniczych lub warzywnych nie zgadza się z wynikiem oceny dokonanej przez akredytowane podmioty, może złożyć wniosek o ponowne dokonanie oceny do wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce dokonywania oceny.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli składający wniosek o dokonanie oceny laboratoryjnej lub oceny weryfikacyjnej materiału siewnego roślin rolniczych lub warzywnych nie zgadza się z wynikiem tej oceny, może złożyć wniosek o ponowne dokonanie oceny do Głównego Inspektora.”,

c) w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wniosek, o którym mowa w ust. 1–2a, składa się w terminie 7 dni, a w przypadku:”;

6) w art. 57 w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Główny Inspektor, na wniosek prowadzącego obrót, sporządzającego mieszankę, albo”;

7) w art. 70 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Oceny laboratoryjnej materiału szkółkarskiego kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany dokonuje Główny Inspektor lub jednostka organizacyjna upoważniona, w drodze decyzji, przez Głównego Inspektora.”;

8) w art. 78 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Akredytacji laboratorium udziela, w drodze decyzji, Główny Inspektor.”;

9) w art. 80 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szkolenia, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 3 i art. 79 ust. 3, mogą być prowadzone przez:

1) Głównego Inspektora lub

2) wojewódzkiego inspektora, lub

3) jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na siedzibę tych jednostek, zwane dalej „ośrodkami szkoleniowymi”.”;

10) w art. 81:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewódzki inspektor sprawuje nadzór nad pracą urzędowych kwalifikatorów i akredytowanych kwalifikatorów oraz urzędowych próbobiorców i akredytowanych próbobiorców.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Główny Inspektor sprawuje nadzór nad pracą urzędowych laboratoriów i akredytowanych laboratoriów, w tym analityków nasiennych.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W ramach nadzoru Główny Inspektor kontroluje pracę podmiotów wymienionych w ust. 1a, w zakresie przestrzegania przepisów, w szczególności dotyczących obowiązujących metodyk oceny materiału siewnego oraz wymagań w zakresie wytwarzania i oceny materiału siewnego.”,

d) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przeprowadzając kontrolę pracy podmiotów wymienionych w ust. 1 i 1a, odpowiednio wojewódzki inspektor albo Główny Inspektor może w szczególności:”,

e) w ust. 4:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli w trakcie przeprowadzania kontroli odpowiednio wojewódzki inspektor albo Główny Inspektor stwierdzi, że akredytowani kwalifikatorzy, akredytowani próbobiorcy oraz akredytowane laboratoria nie spełniają warunków niezbędnych do wykonywania odpowiednio oceny polowej materiału siewnego, oceny cech zewnętrznych materiału siewnego albo oceny laboratoryjnej materiału siewnego lub pobierania prób materiału siewnego, w szczególności:”,

– w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) nie składają wojewódzkiemu inspektorowi albo Głównemu Inspektorowi dokumentów określonych w ust. 10 w wyznaczonym terminie,”,

f) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli w trakcie przeprowadzania kontroli odpowiednio wojewódzki inspektor albo Główny Inspektor stwierdzi:”,

g) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadkach, o których mowa w ust. 7, odpowiednio wojewódzki inspektor albo Główny Inspektor przeprowadza kontrolną ocenę polową materiału siewnego albo kontrolną ocenę cech zewnętrznych materiału siewnego, albo kontrolną ocenę laboratoryjną materiału siewnego lub kontrolne pobranie prób materiału siewnego oraz wydaje nowe świadectwo lub informację, o której mowa w art. 73 ust. 1 pkt 5.”,

h) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Akredytowani próbobiorcy, akredytowani kwalifikatorzy oraz akredytowane laboratoria składają odpowiednio wojewódzkiemu inspektorowi albo Głównemu Inspektorowi:

1) kopie świadectw i informacji, o których mowa w art. 73 ust. 1, oraz dokumentacji, o której mowa w art. 43 ust. 5, art. 44 ust. 6 i art. 47 ust. 4, w terminie 7 dni odpowiednio od dnia dokonania oceny polowej materiału siewnego, oceny cech zewnętrznych materiału siewnego, oceny laboratoryjnej materiału siewnego, pobrania próby, wydania świadectwa albo informacji lub sporządzenia protokołu pobrania prób;

2) pisemne sprawozdania z dokonanej oceny laboratoryjnej materiału siewnego w formie uzgodnionej z Głównym Inspektorem – w przypadku laboratoriów.”;

11) w art. 84 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), a w przypadku nieposiadania tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;”;

12) w art. 86 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP), a w przypadku nieposiadania tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;”;

13) w art. 87 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP), a w przypadku nieposiadania tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;”;

14) art. 98 otrzymuje brzmienie:

„Art. 98. 1. Etykiety i plomby urzędowe, na wniosek prowadzącego obrót, wydaje odpłatnie wojewódzki inspektor.

2. Wojewódzki inspektor może upoważnić prowadzącego obrót do:

1) wypełniania etykiet urzędowych albo

2) wydawania etykiet urzędowych.

3. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule do udzielenia upoważnienia, o którym mowa w ust. 2, stosuje się przepisy działu II rozdziału 8a Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że termin określony w art. 122 § 2 liczy się od dnia złożenia przez prowadzącego obrót oświadczenia do wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę prowadzącego obrót, albo miejsce wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inne niż miejsce zamieszkania prowadzącego obrót – w przypadku gdy prowadzącym obrót jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

1) numer prowadzącego obrót wpisanego do ewidencji przedsiębiorców albo ewidencji rolników;
2) wskazanie adresów miejsc wykonywania czynności z zakresu upoważnienia, o których mowa w ust. 2;
3) imię i nazwisko osoby upoważnionej do kontaktu z wojewódzkim inspektorem.

5. Do oświadczenia, o którym mowa w ust. 3, podmiot ubiegający się o udzielenie upoważnienia do wydawania etykiet urzędowych dołącza wzory etykiet, które będzie wydawał.

6. Prowadzący obrót upoważniony do czynności, o których mowa w ust. 2, niezwłocznie informuje wojewódzkiego inspektora o zmianie informacji zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 3.

7. Prowadzący obrót upoważniony do czynności, o których mowa w ust. 2, prowadzi dokumentację dotyczącą etykiet zawierającą numery etykiet wydanych dla określonych partii materiału siewnego oraz etykiet zniszczonych podczas druku.

8. Wojewódzki inspektor sprawuje nadzór nad prawidłowym wykonywaniem czynności z zakresu upoważnienia, o których mowa w ust. 2, przez prowadzącego obrót, w szczególności w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących etykietowania i plombowania materiału siewnego.

9. Wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, jeżeli prowadzący obrót:

1) został wykreślony z ewidencji przedsiębiorców albo ewidencji rolników lub

2) wykonuje czynności z zakresu upoważnienia, o których mowa w ust. 2, niezgodnie z przepisami dotyczącymi etykietowania i plombowania materiału siewnego;

3) złożył wniosek o cofnięcie upoważnienia.

10. Zniszczenia etykiet urzędowych dokonuje się w obecności wojewódzkiego inspektora.

11. Prowadzący obrót, któremu na podstawie ust. 9 cofnięto upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, może ponownie ubiegać się o udzielenie tego upoważnienia nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia jego cofnięcia.”;

15) w art. 101 w pkt 4 w lit. c na końcu dodaje się przecinek i pkt 5 w brzmieniu:

„5) sposób nadawania numerów etykiet przez prowadzącego obrót”;

16) w art. 103 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wojewódzki inspektor może upoważnić podmiot wpisany do ewidencji dostawców do czynności, o których mowa w art. 98 ust. 2. Przepisy art. 98 ust. 3–11 stosuje się odpowiednio.”;

17) w art. 103c w pkt 3 na końcu dodaje się przecinek i pkt 4 w brzmieniu:

„4) sposób nadawania numerów etykiet przez dostawcę”;

18) uchyla się art. 105a;

19) w art. 115:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 9 i 10, wnosi się na podstawie rachunku wystawionego odpowiednio przez wojewódzkiego inspektora albo Głównego Inspektora w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego rachunku, przy czym rachunek za dokonanie oceny tożsamości i czystości odmianowej wystawia się przy pobieraniu próby do tej oceny.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Opłatę, o której mowa w ust. 1 pkt 11, wnosi się corocznie, w terminie do dnia 15 lutego, na podstawie rachunku wystawionego przez:

1) wojewódzkiego inspektora – w przypadku nadzoru nad pracą akredytowanych kwalifikatorów i akredytowanych próbobiorców;

2) Głównego Inspektora – w przypadku nadzoru nad akredytowanymi laboratoriami.”;

20) po tytule VI dodaje się tytuł VIa w brzmieniu:

„TYTUŁ VIA

Dotacje do badań podstawowych w hodowli roślin i nasiennictwie

Art. 118a. 1. Koszty wykonywania zadań na rzecz hodowli roślin i nasiennictwa w zakresie postępu biologicznego w rolnictwie mogą być dofinansowywane z budżetu państwa na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych, w formie dotacji przedmiotowych dla podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa.

2. Dotację, o której mowa w ust. 1, udziela, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw rolnictwa.”;

21) w art. 126 w ust. 1 uchyla się pkt 36.

Art. 47. W ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2019 r. poz. 1900) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 otrzymuje brzmienie:

„[1)] Niniejsza ustawa:

1) służy stosowaniu:

a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1, z późn. zm.),

b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004,

dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.);

2) wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 71, z późn. zm.).";

2) w art. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zadania i właściwość organów administracji publicznej oraz jednostek organizacyjnych w zakresie wykonania przepisów:

a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1, z późn. zm.[7)]), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1107/2009", oraz przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie przepisów rozporządzenia nr 1107/2009, w szczególności w sprawach zezwoleń i pozwoleń w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu,

b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz

---

7) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2012, str. 43, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 72, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1 i Dz. Urz. UE L 205 z 08.08.2017, str. 59, Dz. Urz. UE L 101 z 20.04.2018, str. 33, Dz. Urz. UE L 111 z 02.05.2018, str. 10, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 40 i Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1.

uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.[8)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625", oraz przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin;";

3) w art. 2:

a) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) adiuwant – adiuwant, o którym mowa w art. 2 ust. 3 lit. d rozporządzenia nr 1107/2009;",

b) w pkt 25 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 26 i 27 w brzmieniu:

„26) podrobiony środek ochrony roślin – środek ochrony roślin, z wyłączeniem środka ochrony roślin z niezamierzoną wadą jakościową, przedstawiany jako środek, który uzyskał zezwolenie na wprowadzanie do obrotu w państwie członkowskim Unii Europejskiej, którego jakikolwiek składnik określony w dokumentacji, o której mowa w art. 33 ust. 3 lit. a lub b rozporządzenia nr 1107/2009, dotyczącej tego środka ochrony roślin, został usunięty w całości lub w części, dodany lub zmieniony, lub który został wytworzony przez podmiot inny niż wskazany w tej dokumentacji;

27) importer – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub na terytorium państwa trzeciego, która wprowadza

---

[8)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 18 i Dz. Urz. UE L 165 z 21.06.2019, str. 4.

środki ochrony roślin pochodzące z państw trzecich na obszar celny Unii Europejskiej.”;

4) w art. 3:

a) w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) organem właściwym do przekazywania Komisji Europejskiej powiadomienia, o którym mowa w art. 139 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”:

1) jest organem właściwym, o którym mowa w art. 67 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009;

2) jeżeli ustawa, ustawa z dnia 23 stycznia 2020 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa (Dz. U. poz. …) lub przepisy odrębne nie stanowią inaczej:

a) jest organem właściwym w rozumieniu rozporządzenia 2017/625 i przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2017/625 w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin,

b) wykonuje obowiązki i uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej wynikające z rozporządzenia 2017/625 i przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2017/625 w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin.”,

c) dodaje się ust. 4–8 w brzmieniu:

„4. Główny Inspektor i wojewódzki inspektor wykonują zadania w zakresie nadzoru nad produkcją, wprowadzaniem do obrotu i stosowaniem środków ochrony roślin na zasadach, w zakresie i w sposób określony w przepisach rozporządzenia 2017/625 oraz przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2017/625.

5. Wojewódzki inspektor, w przypadku stwierdzenia niezgodności w zakresie produkcji, wprowadzania do obrotu lub stosowania środków ochrony roślin, lub ryzyka lub zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska, związanego z produkcją, wprowadzaniem do obrotu lub stosowaniem środków ochrony roślin, podejmuje środki, o których mowa w art. 66, art. 67 oraz art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625, w zakresie i w sposób określony w ustawie.

6. Podejmując środki, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. i rozporządzenia 2017/625, wojewódzki inspektor stosuje przepisy ustawy dotyczące:

1) zakazu wykonywania przez przedsiębiorcę działalności regulowanej, o której mowa w art. 25 ust. 1, art. 49 ust. 1 i art. 67 ust. 1, lub
2) wykreślenia z rejestrów, o których mowa w art. 52 ust. 1 i art. 70 ust. 1, podmiotów niebędących przedsiębiorcami.

7. Jeżeli wykonanie obowiązków lub uprawnień właściwego organu lub państwa członkowskiego Unii Europejskiej, należących zgodnie z ust. 3 do właściwości wojewódzkiego inspektora, wymaga indywidualnego rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach adresatów przepisów rozporządzenia 2017/625 lub stosowanych bezpośrednio przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2017/625, wojewódzki inspektor dokonuje takiego rozstrzygnięcia w drodze decyzji, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

8. Naczelnik urzędu celno-skarbowego jest organem właściwym do przeprowadzania kontroli, o których mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin, przy czym ocena ryzyka, o której mowa w tym artykule, jest wykonywana w porozumieniu z organami Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.”;

5) w art. 21 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) zawierającą informacje określone w zezwoleniu na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu lub pozwoleniu na handel równoległy,”;

6) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. Wprowadzanie do obrotu chemicznych substancji czynnych, sejfnerów, synergetyków, składników obojętnych i adiuwantów oraz nadzór nad ich wprowadzaniem do obrotu odbywa się zgodnie z przepisami o substancjach chemicznych i ich mieszaninach.”;

7) w art. 30:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot, który zamierza dokonać wprowadzenia środków ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu ich składowania lub przemieszczania, jest obowiązany na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej poinformować o zamiarze wprowadzenia tych środków na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce wprowadzenia tych środków, w terminie nie krótszym niż 7 dni przed dniem planowanego ich wprowadzenia.”,

b) w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) wskazanie odbiorcy środków ochrony roślin w państwie przeznaczenia;

6) wskazanie państwa, z którego jest planowane wprowadzanie środków ochrony roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do informacji, o której mowa w ust. 1, podmiot zamierzający dokonać wprowadzenia środków ochrony roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dołącza:

1) oświadczenie o przeznaczeniu wprowadzanych środków ochrony roślin do stosowania w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, w których są one dopuszczone do obrotu, lub w państwach trzecich, ze wskazaniem tych państw;

2) dokumenty lub ich kopie lub inne dowody, potwierdzające dopuszczenie wprowadzanych środków ochrony roślin do obrotu lub stosowania w państwach przeznaczenia.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Jeżeli dokumenty, ich kopie lub dowody, o których mowa w ust. 3 pkt 2, zostały dołączone do innej informacji złożonej do wojewódzkiego inspektora, podmiot może – zamiast ponownego dołączenia tych

dokumentów, ich kopii lub dowodów – wskazać informację, do której zostały one dołączone.

3b. Jeżeli środki ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, są przeznaczone do stosowania w:

1) państwie trzecim, a dokumenty, ich kopie lub dowody, o których mowa w ust. 3 pkt 2, nie zostały sporządzone w języku polskim,
2) państwie członkowskim Unii Europejskiej, a dokumenty, ich kopie lub dowody, o których mowa w ust. 3 pkt 2, nie zostały sporządzone w języku polskim lub innym języku urzędowym państwa członkowskiego Unii Europejskiej

– wojewódzki inspektor może wezwać podmiot do dostarczenia ich tłumaczenia na język polski.”,

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli środki ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, są dopuszczone do obrotu lub stosowania w państwie przeznaczenia, wojewódzki inspektor, w przypadku wprowadzenia tych środków na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państw trzecich, przekazuje naczelnikowi urzędu celno-skarbowego właściwemu ze względu na miejsce ich wprowadzania opinię, że te środki mogą być wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu ich składowania lub przemieszczania.”,

f) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Jeżeli środki ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, nie są dopuszczone do obrotu lub stosowania w państwach przeznaczenia, wojewódzki inspektor zakazuje, w drodze decyzji, wprowadzenia ich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W przypadku zamiaru wprowadzenia tych środków na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państw trzecich, wojewódzki inspektor przekazuje tę decyzję naczelnikowi urzędu celno-skarbowego właściwemu ze względu na miejsce ich wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

g) uchyla się ust. 11,

h) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Wojewódzki inspektor prowadzi kontrolę podmiotów, o których mowa w ust. 1 i 6.”,

i) uchyla się ust. 13 i 14;

8) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. 1. W przypadku stwierdzenia składowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczania przez to terytorium:

1) środka ochrony roślin bez wymaganego zezwolenia na jego wprowadzanie do obrotu albo pozwolenia na handel równoległy – w przypadku którego nie została przekazana informacja, o której mowa w art. 30 ust. 1 lub 6, lub została wydana decyzja, o której mowa w art. 30 ust. 4a,

2) produktu, który imituje środek ochrony roślin, lub podrobionego środka ochrony roślin

– wojewódzki inspektor nakazuje, w drodze decyzji, na koszt podmiotu, zniszczenie tego środka lub tego produktu.

2. Wojewódzki inspektor może odstąpić od wydania nakazu, o którym mowa w ust. 1, i wprowadzić, w drodze decyzji, na koszt podmiotu, nakaz, o którym mowa w art. 138 ust. 2 lit. d rozporządzenia 2017/625, jeżeli stwierdzi, że wykonanie tego nakazu nie spowoduje zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska oraz ten środek nie jest środkiem ochrony roślin, który nie został dopuszczony do stosowania w żadnym z państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państwie trzecim, produktem, który imituje środek ochrony roślin, oraz podrobionym środkiem ochrony roślin.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 1 i 2, wojewódzki inspektor określa termin wykonania określonych w niej nakazów oraz sposób udokumentowania ich wykonania. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

4. Podmiot, będący adresatem decyzji, o której mowa w ust. 1 lub 2, przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi dokumenty potwierdzające wykonanie nakazów określonych w tej decyzji, w terminie 14 dni od dnia ich wykonania, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia, w którym upłynął termin wykonania tych nakazów.

5. Wojewódzki inspektor odstępuje od wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 i 2, jeżeli stwierdzone naruszenie dotyczyło wyłącznie nieprzekazania informacji, o której mowa w art. 30:

1) ust. 1, w terminie, o którym mowa w tym przepisie, lub

2) ust. 6, przed rozpoczęciem produkcji środków ochrony roślin.”;

9) w art. 33 w ust. 3 w pkt 2 w lit. a tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„– zawierającą informacje określone w zezwoleniu na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu lub pozwoleniu na handel równoległy;”;

10) po art. 33 dodaje się art. 33a i art. 33b w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. Zasady postępowania naczelnika urzędu celno-skarbowego w sytuacji, o której mowa w art. 65 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, jeżeli stwierdzone podczas kontroli celno-skarbowej lub kontroli, o której mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, podejrzenie niezgodności dotyczy naruszenia przepisów w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin, a w szczególności niezgodności polegającej na wprowadzaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

1) środka ochrony roślin:

a) bez wymaganego zezwolenia na jego wprowadzanie do obrotu albo pozwolenia na handel równoległy – w przypadku którego nie została przekazana opinia, o której mowa w art. 30 ust. 4, lub została wydana decyzja, o której mowa w art. 30 ust. 4a, lub

b) niespełniającego wymagań określonych w zezwoleniu na jego wprowadzanie do obrotu albo pozwoleniu na handel równoległy, lub

c) którego skład lub właściwości fizyczne, lub właściwości chemiczne określone w dokumentacji tego środka zostały zmienione, lub

d) w opakowaniu nieszczelnym lub uszkodzonym lub w opakowaniu zastępczym,

2) produktu, który imituje środek ochrony roślin, lub podrobionego środka ochrony roślin

– określają przepisy odrębne.

2. Właściwym organem, któremu naczelnik urzędu celno-skarbowego przekazuje powiadomienie, o którym mowa w art. 76 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, o podejrzeniu, o którym mowa w ust. 1, jest wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce, w którym znajduje się środek ochrony roślin lub produkt, którego dotyczy to podejrzenie.

3. Wojewódzki inspektor, po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w art. 76 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, o podejrzeniu, o którym mowa w ust. 1, przekazuje naczelnikowi urzędu celno-skarbowego opinię dotyczącą

zasadności tego podejrzenia, w terminie określonym w art. 76 ust. 3 rozporządzenia 2017/625.

4. Wojewódzki inspektor, przed wydaniem opinii, o której mowa w ust. 3, może pobrać próbki środka ochrony roślin lub produktu, którego dotyczy podejrzenie, o którym mowa w ust. 1, do badań laboratoryjnych. W takim przypadku wojewódzki inspektor przekazuje naczelnikowi urzędu celno-skarbowego żądanie kontynuowania zawieszenia, o którym mowa w art. 76 ust. 3 rozporządzenia 2017/625, do czasu zakończenia tych badań.

5. W przypadku stwierdzenia, że:

1) środek ochrony roślin, którego dotyczyło podejrzenie, o którym mowa w ust. 1, nie posiada wymaganego zezwolenia na jego wprowadzanie do obrotu albo pozwolenia na handel równoległy lub
2) środek ochrony roślin, którego dotyczyło podejrzenie, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymagań określonych w zezwoleniu na jego wprowadzenie do obrotu albo pozwoleniu na handel równoległy, lub
3) skład lub właściwości fizyczne, lub właściwości chemiczne środka ochrony roślin, którego dotyczyło podejrzenie, o którym mowa w ust. 1, określone w dokumentacji tego środka zostały zmienione, lub
4) środek ochrony roślin, którego dotyczyło podejrzenie, o którym mowa w ust. 1, znajduje się w opakowaniu nieszczelnym lub uszkodzonym, lub w opakowaniu zastępczym, lub
5) produkt, którego dotyczyło podejrzenie, o którym mowa w ust. 1, imituje środek ochrony roślin lub jest podrobionym środkiem ochrony roślin

– wojewódzki inspektor nakazuje, w drodze decyzji, na koszt importera, zniszczenie tego środka ochrony roślin lub produktu albo nakazuje wprowadzenie środków, o których mowa w art. 66 ust. 3 lit. b lub c rozporządzenia 2017/625, jeżeli stwierdzi, że nie spowoduje to zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska oraz nie jest to środek ochrony roślin, który nie został dopuszczony do stosowania w żadnym państwie członkowskim Unii Europejskiej oraz państwie trzecim, produkt, który imituje środek ochrony roślin, lub podrobiony środek ochrony roślin. Postępowanie w tej sprawie wszczyna się z urzędu.

6. W decyzji, o której mowa w ust. 5, wojewódzki inspektor określa termin wykonania określonych w niej nakazów oraz sposób udokumentowania ich wykonania. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

7. W przypadku naruszenia przepisu art. 30 ust. 1, wojewódzki inspektor odstępuje od wydania decyzji, o której mowa w ust. 5, jeżeli stwierdzi, że środki ochrony roślin, których dotyczy to naruszenie, są dopuszczone do obrotu lub stosowania w państwach przeznaczenia.

8. Doręczenie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie, o której mowa w ust. 5, osobie faktycznie władającej środkami ochrony roślin, których dotyczy to postępowanie, uznaje się za skuteczne zawiadomienie strony o wszczęciu postępowania.

9. W postępowaniach w sprawach określonych w ust. 5 nie stosuje się przepisów art. 10 i art. 81 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60, 730, 1133 i 2196).

10. Doręczenie decyzji, o której mowa w ust. 5, osobie faktycznie władającej środkami ochrony roślin uznaje się za skuteczne doręczenie tej decyzji stronie.

11. Decyzję, o której mowa w ust. 5, wojewódzki inspektor przekazuje naczelnikowi urzędu celno-skarbowego.

12. Importer przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi dokumenty potwierdzające wykonanie nakazów określonych w decyzji, o której mowa w ust. 5, w terminie 14 dni od dnia wykonania tych nakazów, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia, w którym upłynął termin wykonania tych nakazów.

13. Koszty przechowywania środka ochrony roślin lub produktu, którego dotyczy decyzja, o której mowa w ust. 5, do czasu wykonania nakazów określonych w tej decyzji, ponosi importer.

Art. 33b. 1. Przepisów art. 33a ust. 2–13 nie stosuje się w przypadku niezłożenia zgłoszenia celnego przez osobę lub podmiot nieprowadzący działalności gospodarczej w zakresie obrotu środkami ochrony roślin.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 31 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2019 r. poz. 1169 i 2070) stosuje się odpowiednio.”;

11) w art. 40 uchyla się ust. 2;

12) art. 74 otrzymuje brzmienie:

„Art. 74. Minister właściwy do spraw rolnictwa udostępnia informacje dotyczące zharmonizowanych wskaźników ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin, w terminie 20 miesięcy od zakończenia roku, dla którego te wskaźniki zostały obliczone, oraz środków ograniczających to ryzyko na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa.”;

13) po rozdziale 8 dodaje się rozdział 8a w brzmieniu:

„Rozdział 8a

Opłaty

Art. 74a. Główny Inspektor i wojewódzki inspektor mogą za opłatą świadczyć usługi w zakresie badań laboratoryjnych mających na celu oznaczenie pozostałości środków ochrony roślin lub pobierania próbek do tych badań, jeżeli świadczenie tych usług nie wpłynie negatywnie na wykonywanie przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa jej zadań.

Art. 74b. Organem właściwym do pobierania opłat, o których mowa w:

1) art. 79 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do kontroli urzędowych przeprowadzanych w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2017/625, w zakresie środków ochrony roślin, jest Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor przeprowadzający te kontrole;
2) art. 74a, jest Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor świadczący usługi.

Art. 74c. 1. Opłaty pobierane przez Głównego Inspektora i wojewódzkiego inspektora stanowią dochód budżetu państwa oraz są uiszczane na rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa albo właściwego wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa na podstawie rachunku wystawionego przez Głównego Inspektora albo wojewódzkiego inspektora, przy czym opłaty, o których mowa w:

1) art. 74a, uiszcza się przed wykonaniem usługi, której te opłaty dotyczą,
2) art. 79 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2017/625, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego rachunku.

2. W przypadku nieuiszczenia opłaty, o której mowa w art. 74a, nie świadczy się usługi, której ta opłata dotyczy.

Art. 74d. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat pobieranych przez Głównego Inspektora i wojewódzkiego inspektora, mając na uwadze wysokość kosztów określonych w art. 81 rozporządzenia 2017/625, nie wyższe jednak niż 10 000 zł.”;

14) w art. 75:

a) w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3–5 w brzmieniu:

„3) nie realizuje obowiązków określonych w decyzji wydanej na podstawie art. 30 ust. 4a, art. 30a ust. 1 lub 2, art. 32, art. 33 ust. 1 lub 3, art. 33a ust. 5 lub art. 34 ust. 1 lub 3 – wnosi na rachunek bankowy wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę tego podmiotu lub ze względu na miejsce, w którym znajduje się środek ochrony roślin lub produkt, którego dotyczy decyzja, o której mowa w art. 30 ust. 4a, art. 30a ust. 1 lub 2 lub art. 33a ust. 5, opłatę sankcyjną w wysokości stanowiącej 200% kwoty wartości środków ochrony roślin lub zaprawionego materiału siewnego, których dotyczy ta decyzja, według ceny ich sprzedaży, zgodnie z wystawionym dokumentem sprzedaży;

4) nie realizuje obowiązków określonych w decyzji wydanej na podstawie art. 44 ust. 1 lub art. 45 ust. 1 – podlega opłacie sankcyjnej w wysokości od 1000 do 5000 zł;

5) nie realizuje obowiązków określonych w decyzji wydanej na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 1 – podlega opłacie sankcyjnej w wysokości od 10 000 do 50 000 zł.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy nie jest możliwe uzyskanie dokumentów sprzedaży środków ochrony roślin, przy określaniu wysokości opłaty sankcyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, przyjmuje się, że wartość 1 kilograma lub 1 litra środka ochrony roślin wynosi 1000 zł.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy nie jest możliwe uzyskanie dokumentów sprzedaży materiału siewnego, przy określaniu wysokości opłaty sankcyjnej,

o której mowa w ust. 1 pkt 3, przyjmuje się, że wartość 100 kilogramów materiału siewnego wynosi 200 zł.”,

d) uchyla się ust. 5–10;

15) po art. 75 dodaje się art. 75a–75c w brzmieniu:

„Art. 75a. 1. Kto w przypadku, o którym mowa w art. 33b ust. 1, przywozi z państw trzecich środki ochrony roślin, podlega opłacie sankcyjnej w wysokości od 200 do 5000 zł.

2. Opłatę sankcyjną nakłada, w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli naczelnik urzędu celno-skarbowego albo organ administracji rządowej upoważniony do wykonywania niektórych zadań organów celnych, którego pracownicy lub funkcjonariusze stwierdzili przywóz z państw trzecich środków ochrony roślin, w przypadku, o którym mowa w art. 33b ust. 1.

3. Decyzja o nałożeniu opłaty sankcyjnej, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

4. Opłatę sankcyjną uiszcza się w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji o nałożeniu tej opłaty.

5. Opłatę sankcyjną pobiera się w formie:

1) gotówkowej, za pokwitowaniem na druku ścisłego zarachowania, lub

2) bezgotówkowej:

a) przelewem na wyodrębniony rachunek bankowy wyznaczonego organu lub

b) za pomocą karty płatniczej lub innego instrumentu płatniczego, o ile kontrolujący, który ją nakłada, dysponuje odpowiednim urządzeniem do autoryzacji rozliczeń.

6. Opłatę sankcyjną uważa się za uiszczoną z chwilą potwierdzenia dokonania płatności uzyskanego z urządzenia do autoryzacji rozliczeń. W przypadku uiszczenia opłaty sankcyjnej w formie bezgotówkowej, koszty związane z autoryzacją transakcji i przekazem środków na właściwy rachunek bankowy ponosi adresat decyzji.

7. Jeżeli naruszającym przepisy dotyczące przywozu środków ochrony roślin jest osoba z państwa trzeciego, pobiera się od tej osoby kaucję w wysokości odpowiadającej przewidywanej karze pieniężnej.

8. Kaucję pobiera się w formie:

1) gotówkowej, za pokwitowaniem na druku ścisłego zarachowania, lub

2) bezgotówkowej:

a) przelewem na wyodrębniony rachunek bankowy wyznaczonego organu lub

b) za pomocą karty płatniczej lub innego instrumentu płatniczego, o ile kontrolujący, który ją nakłada, dysponuje odpowiednim urządzeniem do autoryzacji rozliczeń.

9. Kaucję uważa się za pobraną z chwilą potwierdzenia dokonania płatności uzyskanego z urządzenia do autoryzacji rozliczeń. W przypadku poboru kaucji w formie bezgotówkowej, koszty związane z autoryzacją transakcji i przekazem środków na właściwy rachunek bankowy ponosi adresat decyzji.

10. Kaucja jest przechowywana na nieoprocentowanym, wyodrębnionym rachunku bankowym wyznaczonego organu.

11. Kaucja podlega zwrotowi w terminie 7 dni od dnia uiszczenia kary pieniężnej odpowiednio na rachunek bankowy wskazany przez osobę, o której mowa w ust. 7, albo na rachunek bankowy właściwy dla instrumentu płatniczego.

Art. 75b. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do opłat sankcyjnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z tym że w sprawach o nałożenie opłaty sankcyjnej, o której mowa w art. 75a ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 10, art. 107 § 1 pkt 6 w części dotyczącej uzasadnienia prawnego i art. 138 § 2.

Art. 75c. 1. Kto wytwarza, konfekcjonuje lub wprowadza do obrotu środek ochrony roślin, który nie został dopuszczony do stosowania w żadnym państwie członkowskim Unii Europejskiej ani państwie trzecim, lub produkt, który imituje środek ochrony roślin, lub podrobiony środek ochrony roślin, podlega grzywnie lub karze ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 3.

2. Kto przemieszcza lub składuje środek ochrony roślin, który nie został dopuszczony do stosowania w żadnym państwie członkowskim Unii Europejskiej ani państwie trzecim, lub produkt, który imituje środek ochrony roślin, lub podrobiony środek ochrony roślin, podlega grzywnie lub karze ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2.

3. Kto stosuje środek ochrony roślin, który nie został dopuszczony do stosowania w żadnym państwie członkowskim Unii Europejskiej ani państwie trzecim, lub produkt, który imituje środek ochrony roślin, lub podrobiony środek ochrony roślin, podlega grzywnie.

4. Karze, o której mowa w ust. 1–3, nie podlega ten, kto wytwarza środek ochrony roślin, który nie został dopuszczony do stosowania w żadnym państwie członkowskim Unii Europejskiej ani państwie trzecim, w ramach prac nad nowymi środkami ochrony roślin.

5. Karze, o której mowa w ust. 2, nie podlega ten, kto:

1) przemieszcza lub przechowuje środek ochrony roślin, który nie został dopuszczony do stosowania w żadnym państwie członkowskim Unii Europejskiej ani państwie trzecim, w celu jego unieszkodliwienia;

2) przechowuje środki ochrony roślin, o których mowa w art. 25 ust. 3 pkt 3.";

16) w art. 76 w ust. 1:

a) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) nie przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi dokumentów, o których mowa w art. 30a ust. 4 lub art. 33a ust. 12, lub",

b) uchyla się pkt 10.

Art. 48. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy powołania na stanowisko Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanego dalej „Głównym Inspektorem", zastępcy Głównego Inspektora, wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem", oraz zastępcy wojewódzkiego inspektora na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U z 2019 r. poz. 972 i 2020) stają się powołaniami na te stanowiska na podstawie niniejszej ustawy.

2. Osób zajmujących w dniu wejścia w życie ustawy stanowiska wojewódzkiego inspektora oraz zastępcy wojewódzkiego inspektora nie dotyczą wymagania określone w art. 11 ust. 3:

1) pkt 1, z tym że osoby te powinny posiadać wykształcenie wyższe;

2) pkt 5;

3) pkt 6, z tym że osoby te powinny posiadać co najmniej 2-letni staż pracy.

Art. 49. Do postępowań w sprawie powołania lub odwołania Głównego Inspektora, zastępcy Głównego Inspektora, wojewódzkiego inspektora lub zastępcy wojewódzkiego inspektora, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Do osób powołanych na stanowiska Głównego Inspektora, zastępcy

Głównego Inspektora, wojewódzkiego inspektora lub zastępcy wojewódzkiego inspektora w wyniku tych postępowań stosuje się przepisy art. 48 niniejszej ustawy.

Art. 50. Statut Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanego dalej „Głównym Inspektoratem", nadany na podstawie art. 83 ust. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, zachowuje moc do dnia nadania Głównemu Inspektoratowi statutu na podstawie art. 5 ust. 2 niniejszej ustawy.

Art. 51. Wytyczne i polecenia wydane na podstawie art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zachowują moc.

Art. 52. Upoważnienia udzielone na podstawie art. 85 pkt 7 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zachowują moc przez okres, na jaki zostały wydane, i mogą zostać zmienione lub cofnięte na podstawie art. 7 ust. 4 niniejszej ustawy.

Art. 53. Upoważnienia udzielone na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zachowują moc przez okres, na jaki zostały wydane, i mogą zostać zmienione lub cofnięte na podstawie art. 17 ust. 6 niniejszej ustawy.

Art. 54. 1. Państwowi inspektorzy, o których mowa w art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, stają się, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, urzędowymi inspektorami, o których mowa w art. 17 ust. 2 niniejszej ustawy.

2. Zaświadczenia, o których mowa w art. 91 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, zachowują moc.

Art. 55. Upoważnienia udzielone na podstawie art. 92 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zachowują moc przez okres, na jaki zostały wydane, i mogą zostać zmienione lub cofnięte na podstawie art. 17 ust. 6 niniejszej ustawy.

Art. 56. 1. Decyzje wydane na postawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zachowują moc. Do uchylenia lub zmiany tych decyzji oraz wznowienia postępowania w tych sprawach stosuje się przepisy ustawy dotyczące spraw określonych w art. 10 niniejszej ustawy.

2. Do spraw określonych w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin objętych postępowaniami wszczętymi i niezakończonymi ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 57. Do kontroli przeprowadzanych przez organy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanej dalej „Inspekcją”, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy ustawy dotyczące zasad przeprowadzania kontroli i wykonywania innych czynności urzędowych.

Art. 58. 1. Decyzje wydane na podstawie art. 95b ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zachowują moc. Do uchylenia lub zmiany tych decyzji oraz wznowienia postępowania w tych sprawach stosuje się przepisy ustawy dotyczące opłaty, o której mowa w art. 41 ust. 1 niniejszej ustawy.

2. Do spraw określonych w art. 95b ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin objętych postępowaniami wszczętymi i niezakończonymi ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 59. 1. Postanowienia wydane na podstawie art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zachowują moc. Do uchylenia lub zmiany tych postanowień oraz wznowienia postępowania w tych sprawach stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do spraw określonych w art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin objętych postępowaniami wszczętymi i niezakończonymi ostatecznym postanowieniem przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 60. Porozumienie zawarte na podstawie:

1) art. 95 ust. 3d pkt 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zachowuje moc i może zostać zmienione lub rozwiązane na podstawie art. 33 ust. 5 pkt 1 niniejszej ustawy;
2) art. 95 ust. 3d pkt 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zachowuje moc i może zostać zmienione lub rozwiązane na podstawie art. 33 ust. 5 pkt 2 niniejszej ustawy;
3) art. 102 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zachowuje moc i może zostać zmienione lub rozwiązane na podstawie art. 30 ust. 2 albo 3 niniejszej ustawy;

4) art. 102a ust. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zachowuje moc i może zostać zmienione lub rozwiązane na podstawie art. 32 ust. 4 niniejszej ustawy.

Art. 61. 1. Z dniem 1 lipca 2020 r.:

1) laboratoria wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa, zwanych dalej „wojewódzkimi inspektoratami”, stają się laboratoriami Głównego Inspektoratu;
2) nieruchomości, w których przeprowadza się badania laboratoryjne, będące w trwałym zarządzie wojewódzkich inspektoratów, przechodzą nieodpłatnie w trwały zarząd Głównego Inspektoratu;
3) mienie stanowiące wyposażenie laboratoriów, będące w używaniu lub zarządzie wojewódzkich inspektoratów, przechodzi nieodpłatnie w zarząd lub używanie Głównego Inspektoratu;
4) wierzytelności i zobowiązania wojewódzkich inspektoratów związane z przeprowadzaniem badań laboratoryjnych stają się wierzytelnościami i zobowiązaniami Głównego Inspektoratu.

2. Przejęcie nieruchomości oraz mienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, przez Główny Inspektorat następuje na podstawie wykazów nieruchomości oraz mienia, sporządzonych przez komisje inwentaryzacyjne.

3. Główny Inspektor w porozumieniu z właściwymi miejscowo wojewodami, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy, powołają komisje inwentaryzacyjne, które ustalą i sporządzą wykazy nieruchomości, w których przeprowadza się badania laboratoryjne, oraz wykazy mienia stanowiącego wyposażenie laboratoriów, będących w używaniu, zarządzie lub trwałym zarządzie wojewódzkich inspektoratów.

4. W terminie do dnia 30 czerwca 2020 r. komisje inwentaryzacyjne przekazują wykazy, o których mowa w ust. 3, Głównemu Inspektorowi.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji wydanych w terminie do dnia 31 grudnia 2020 r., stwierdza, na podstawie wykazów, o których mowa w ust. 3, przejęcie przez Główny Inspektorat trwałego zarządu nieruchomości, w których przeprowadza się badania laboratoryjne.

6. Ostateczna decyzja w sprawie, o której mowa w ust. 5, stanowi podstawę wpisu do księgi wieczystej.

7. Pracownicy wojewódzkich inspektoratów zatrudnieni w laboratoriach wojewódzkich inspektoratów stają się, z dniem 1 lipca 2020 r., pracownikami Głównego Inspektoratu.

8. Do pracowników, o których mowa w ust. 7, stosuje się przepisy art. 23^1 § 1–4 i § 6 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495).

9. W celu wykonania przepisów ustawy Prezes Rady Ministrów dokona, w drodze rozporządzenia, przeniesień planowanych dochodów i wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń oraz limitów zatrudnienia związanych z przejęciem badań laboratoryjnych z wojewódzkich inspektoratów przez Główny Inspektorat, z budżetów wojewodów do części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

10. Badania laboratoryjne, które do dnia 30 czerwca 2020 r. nie zostaną zakończone w laboratoriach wojewódzkich inspektoratów, są przeprowadzane w laboratoriach Głównego Inspektoratu.

11. Do dnia 30 czerwca 2020 r. badania laboratoryjne na potrzeby zadań Inspekcji są przeprowadzane przez laboratoria wymienione w art. 34 oraz przez laboratoria wojewódzkich inspektoratów.

Art. 62. Do dnia 29 kwietnia 2022 r. przepisów art. 37 i art. 38 nie stosuje się do laboratoriów przeprowadzających badania w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE

i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.[9)]).

Art. 63. 1. Za 2019 r. nie przekazuje się informacji, o której mowa w art. 39 ust. 1.

2. Krajowe laboratoria referencyjne przekazują Głównemu Inspektorowi szczegółowy zakres rzeczowy, o którym mowa w art. 39 ust. 2, na 2020 r. w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, a Główny Inspektor przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa szczegółowy zakres rzeczowy, o którym mowa w art. 39 ust. 3, na 2020 r. w terminie 7 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 64. 1. Decyzje wydane na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 46 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc.

2. Do spraw określonych w ustawie zmienianej w art. 46 objętych postępowaniami wszczętymi i niezakończonymi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że do spraw o udzielenie upoważnienia, o którym mowa w:

1) art. 98 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 46, objętych postępowaniami wszczętymi i niezakończonymi ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotyczące udzielania upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 46 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
2) art. 103 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 46, objętych postępowaniami wszczętymi i niezakończonymi ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotyczące udzielania upoważnienia, o którym mowa w art. 103 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 46 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 65. Upoważnienia i akredytacje udzielone na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 46 stają się akredytacjami i upoważnieniami w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 46 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

---

9) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 18 i Dz. Urz. UE L 165 z 21.06.2019, str. 4.

Art. 66. Do kontroli przeprowadzanych w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 81 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 46, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 67. 1. Decyzje wydane na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 47 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc.

2. Do spraw określonych w ustawie zmienianej w art. 47, objętych postępowaniami wszczętymi i niezakończonymi ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 47 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 68. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 90 ust. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 6 niniejszej ustawy,
2) art. 95 ust. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ust. 6 niniejszej ustawy,
3) art. 95 ust. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ust. 5 niniejszej ustawy,
4) art. 101 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 29 ust. 6 niniejszej ustawy,
5) art. 106 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 niniejszej ustawy

– nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 83 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 46 zachowują moc i mogą być zmieniane na podstawie art. 83 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 46;
2) art. 101 ustawy zmienianej w art. 46 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 101 ustawy zmienianej w art. 46 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;

3) art. 103c ustawy zmienianej w art. 46 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 103c ustawy zmienianej w art. 46 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 69. 1. Maksymalny limit wydatków budżetowych będący skutkiem finansowym ustawy w poszczególnych latach wynosi w:

1) 2020 r. – 173 220 000 zł;
2) 2021 r. – 187 815 000 zł;
3) 2022 r. – 192 510 000 zł;
4) 2023 r. – 197 323 000 zł;
5) 2024 r. – 202 256 000 zł;
6) 2025 r. – 207 313 000 zł;
7) 2026 r. – 212 495 000 zł;
8) 2027 r. – 217 808 000 zł;
9) 2028 r. – 223 253 000 zł;
10) 2029 r. – 228 834 000 zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, wprowadza się mechanizmy korygujące polegające na:

1) zmniejszeniu kosztów badań laboratoryjnych lub testów w zakresie zadań wykonywanych przez Inspekcję – przez Głównego Inspektora;
2) zmniejszeniu kosztów:
   a) badań laboratoryjnych lub testów w zakresie zadań wykonywanych przez Inspekcję,
   b) kontroli przeprowadzanych przez wojewódzkich inspektorów w zakresie:
      – ochrony roślin przed agrofagami,
      – zapobiegania zagrożeniom związanym z produkcją środków ochrony roślin, obrotem tymi środkami i stosowaniem tych środków,
      – nadzoru nad wytwarzaniem materiału siewnego, oceną tego materiału, obrotem tym materiałem i stosowaniem tego materiału.

3. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

4. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

Art. 70. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem art. 46 pkt 2–10, które wchodzą w życie z dniem 1 lipca 2020 r.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Elżbieta Witek